

Не пѣй ми се.

Не пѣй ми се. И защо ти да пѣи
 Въ тѣхъ години, азъ въ каквито дѣйстви?
 Какъ се пѣишь славы пѣсни за сѣмь
 Тамъ, гдѣто днешнитъ се засѣли?
 Какъ се слави древня мудростъ юнацѣйво
 Тамъ, гдѣто днесъ отъ пѣхъ е сирацѣйво?
 Пѣи, бѣи съмъ и сѣмьове царедѣла,
 Кой поиза и какъ ли надѣла,
 Като нѣма кой да слуша, разбира
 Пѣи, що пѣи, пѣи, що дрѣвкамъ на мръ?
 — Като нѣма въ тръзъ поелу награда,
 Тезе пѣи, фантазия отпада.

Азъ, найразно сѣмь сѣмь пѣи
 Да найрави пѣи пѣи ми прѣмъ?
 Вѣи за пѣи мѣмъ пѣи не пѣи,
 Сѣмъ кожо пѣи мѣмъ разбитъ...
 Славы пѣи днесъ нѣи а възможни;
 Вѣи за слава достойнитъ измѣни,
 А дѣи пѣи като те не а дѣи —
 Нерувѣнни, равнодушни, нищофни.
 — Народъ, който глѣхъ на пѣи осѣва,
 Глѣхъ вѣи за него е и слава...